

MIBEN ÁL A HÍR?

Hajdan, a setét és ismerős hetvenes évek végén (20. század) egy napilap mínuszos híre azzal a halhatatlan, sőt költői mondattal kezdődött, hogy „a meleg vas fölfelé esik”. Ami igaz, épp csak az irányt, a *viszonylatot* kell bátran és úgy szabadon, mint harcosan kijelölni. Hogy hol a határ hír és álhír között, még a jóisten se tudná megmondani, mondanám, bár ez álhír lenne, mert nyilván meg tudná, de nem mondja. Illetve. Bizonyos megtestesülései által kinyilatkoztathatja, azt a Turul-press kiadhatja, a közszolgálati csapból folyathatja, s úgy válik valódi hírré, mint a pinty. Például, hogy hol, mikor, és hány százezren volt a több milliós békemenet. A hír annak hír, aki elhiszi, mármint elhiszi annak, aki mondja, vagy mert hívó, vagy mert hülye, és/vagy mert már semmin se csodálkozik. Sok van, mi csodálatos, de én az emberben már semmin se csodálkozok, mondta pár éve egy hősöm erős szkepszissel, és igazat kell adnom neki. Ami a világ e táján megtörténhet, az rendre meg is történik, az álhír hír lesz és fordítva, sőt, egyszerre ez is lesz és az is, nézőpont, magyarázat, erőtérfél kérdése. Megengedem, vannak társadalmak, ahol a csendes, derűs és józan ész képes hír és álhír között különbséget tenni. Magyarország nem tartozik, sosem tartozott e helyek közé, így az unalmas vagy humortalan helyek közé sem. Itt írók, újságírók mindig is működtettek kisebb-nagyobb hírcsárdákat, egyrészt a maguk szórakoztatására, másrészt mert tudták és belátták, hogy a valóság csárdizmusa überelhetetlen, a zsigerekben hol halkabban, hol hangosabban ott rezegnek a jereváni rádió hullámai, a konstruktív nagyot (versus kicsit) mondás, a dolgok boldog feritélése a politikai marketing része, hazugságnak is mondhatnám, holott csak unortodox csoportosítása az olykor engedetlen tényeknek. Nem ragozom, olvassák! A Hírcsárda összeállítás a mai magyar valóság kimerítő, hű krónikája. A kaján, keserű szellő, amit a könyvet lapozván érezni fognak, Karinthy és Örkény kalaplengetése.

Parti Nagy Lajos

RABOSÍJTJÁK AZ EGÉSZ BKV-T

2010. JANUÁR 16., SZOMBAT | SZERZŐ: PATKÓ BANDI

A korrupciós botrányai miatt a BKV névváltoztatást tervez. Elképzelték, hogy megtartják a BKV rövidítést, de az ezután a „Budapesti Közlekedésllassító Vállalat”, „Baromira Korrupct Vállalat”, vagy „Bazzeg, Királyok Vagyunk” rövidítése lesz. Lehetséges az is, hogy a rövidítést is tovább rövidítik, és a BKV egyszerűen csak BV (Büntetés Végrehajtás) néven lesz elérhető.

Ezt a megoldást az ügyészség is támogatja, mivel a korrupciós ügyeik miatt amúgy is túl nagy teher rakódna a szervezetre, ezért az egész BKV-t egyben kívánják rabosítani. Ennek részeként a BKV székházára rácsokat szerelnek, az ellenőröket átképzik börtönőrré, a jegyárusító bódék pedig magánzárkaként funkcionálnak. A 7-es buszcsalád is új taggal bővül: a 7R a BKV szolgálati rabszállító járatként üzemel a jövőben.

Az ügyben szerettünk volna e-mail interjút kérni a BKV jogi igazgatójától, amit azzal hátrított el, hogy a bilincsek miatt nehezen megy neki a gépelés.

FIALA JÁNOS ÖSSZEVESEZETT ÖNMAGÁVAL

2010. MÁRCIUS 14., VASÁRNASZOMBOR | SZERZŐ: PATKÓ BANDI

Lehet, hogy megszűnik a Rádió Q-n a „Kelj fel, Jancsi”, miután Fiala János már önmagával is összeveszett. Az öntörvényű rádiós elfogadhatatlannak tartotta keddi műsorát, és nyílt levelet fogalmazott magának, amiben kikérte magának önmagát.

„Minősíthetetlennek tartom, ahogy ez a 'rádiós', vagyis én, fogalmazott a műsoromban rólam, aki én vagyok. Egy tízes skálán -3-asra értékelem, a tévedés kockázatának fenntartásával.” – fogalmazott Fiala „Fialáról”.

Ebben a skizofrén gyűlölet-helyzetben Fiala János képtelen vezetni a saját műsorát, amíg önmaga is a stúdióban tartózkodik. A hallgatói, akik szeretnének továbbra is Fialára kelni, most gyűjtést szerveznek, hogy találjanak valakit, akivel önmaga helyett veszhetne össze, és szeretnék, ha egyben kibékülne önmagával.

A Rádió Q a helyzet tisztázásáig színuszjelekkel szórakoztatja az ébredni vágyókat.

TARR BÉLA VÁRATLANUL DÍJAT KAPOTT CANNES-BAN

2010. MÁJUS 24., HÉTFŐ | SZERZŐ: SISA PISTA

A rangos európai filmfesztivál gálaestjén a színpadra hívták Tarr Bélát, és átadták neki a kritikusok különdíját. A rendező állítása szerint azonban idén nem indult filmje Cannes-ban.

A zsűri elnöke, **Tim Burton** szerint az lehet a magyarázat a különös jelenségre, hogy a díjat odaítélő kritikusok még másfél éve beültek egy **Tarr Béla** retrospektív vetítésre, ahol a mester mindegyik filmjét levetítették, és csak két napja szombaton jöttek ki onnan. A külön zsűri elnöke szerint az első filmnél, ami valószínűleg a Londoni ember lehetett (*csak tippelni tudtak, ugyanis a vetítésért felelős gépész egy éve elhunyt – a szerk.*) mély, kómaszerű álomba zuhantak. És mikor megszűnt az álmot előidéző vizuális jelforrás, akkor felébredtek.

A megtekintett 5 film után azonban egyöntetűen odaítélték a magyar rendezőnek a díjat. *„Ezek után reméljük, hogy több filmet nem küld a fesztiválra a Béla.”* – adott hangot reményeinek a zsűrielnök.

„NINCS TÖBB FRANCIÁZÁS” – HOFFMANN RÓZSA AZ EGYNYELVŰSÉGRŐL

2012. SZEPTEMBER 25., KEDD | SZERZŐ: SOBRI JÓZSEF

Franciázás, japánkodás és csikágózás – mind a múlté, ha az oktatási államtitkár végigviszi az egynyelvű oktatásra vonatkozó terveit. Interjú Hoffmann Rózsa, oktatási államtitkárral.

Mit jelent konkrétan az a kijelentés, hogy államilag kellene szabályozni a két tannyelvű oktatás kérdését?

Nyilván a leszbikus filmekkel kezdjük. Franciázás, tömeges jégkrém-reklámok és marhanyelv-receptek. Bármilyen, amiben egynél több nyelv van, az elmúlt évek elhibázott oktatáspolitikájának csökevényei. Minden jobb magyarul: képzelje csak el, ha a Himnusz franciául lenne!

Miért ne tanulhatnának a diákok mondjuk magyar történelmet angol nyelven? Nem adna ez nekik egyfajta rálátást?

Nem. Hallott már olyat, hogy Angliában magyarul tanulják a magyar történelmet? Úgy érzem, ha ezt nem gondolta át, nem is ért igazából az oktatáshoz. Látja, pont ez a különbség az igazi oktatás és a nyugati rendszerek között – utóbbi esetben úgy érezzük, hogy kaptunk valami tudást, de igazából csak bolyongunk az élet sötét útvesztőjében. Mert van, aki nem beszél, csak magyarul. Annak hogyan tanít meg bármit egy nem anyanyelven beszélő tanár?

És úgy érzi, hogy ezt pont a többnyelvű oktatás szabályozása oldaná meg?

Nézzé, ez nagyon egyszerű. Milyen nyelven beszélnek Magyarországon? Magyarul. Aki ebbe nem gondol bele, az – nem győzöm elégszer hangsúlyozni – sötétben tapogatózik. Ennek sze-